

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. X. Proprietates quædam visionis beatificæ, prout circa objectum
suum versatur, declarantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO DECIMA.

Proprietates quadam visionis beatificae, prout circa objectum suum versatur, declarantur.

I. **Q**UÆRES primò: darine possit visio, qua concomitant videantur Deus & creature. Hoc non esset omnino visio creaturarum in Deo; nam non ex vi Dei visi, sed aliunde determinatur intellectus Beati ad videndum creaturem, quamvis eadem indivisibili cum Deo visione certantur.

II. Pater Suarez h̄c, lib. 2. cap. 25. num. 45. & 50. negat hujusmodi visionem concomitantem, qua disparatè simul cum Deo videantur creature, esse possibilem. Mihi tamen multò probabilius videatur dari divinitus posse istiusmodi visionem; Angelus enim res alias, ut sex Angelos, Solem, & Lunam, cœlum, & terram, & id genus alia objecta videre eadē visione concomitant potest, ac disparatè; quidni ergo per Divinam saltem potentiam effici potest visio, qua Deum & creaturem hoc modo repræsentet?

III. Ratio autem est; nulla enim vel apprensens est implicantia, cur Deus nequeat species creatas assumere ad eandem secum visionem producendam, quæ, cum & ab objecto creato procedat, & in creato, utrumque, Deum scilicet & creaturem, indifferenter repræsentabit. Alio etiam modo produci potest hac visio, nempe, si Deus, non operâ speciei intelligibilis creat, sed per se immediatè visionem illam, etiam prout est repræsentatio creaturarum, producat.

IV. Queres secundò: utrum visio beatifica sit quidditativa? Respondetur, esse respectu objecti primarii, nempe Dei; cognitionem enim quidditativam illa est, per quam clare & distinctè cognoscitur tota quidditas, seu essentia alicuius rei, ita ut ex vi hujus cognitionis certissimè dicere quis possit, quid res illa sit, eamque ab omnibus aliis discernat.

V. Dixi, per quam cognoscitur tota rei quidditas; sicut enim, ut dixi Disputatione decima-nona, de Anima, sectione prima, numero septimo, si cognoscetur tantum animal, non esset cognitione quidditativa hominis; ita si videretur unum tantum vel alterum Attributum, Omnipotentia scilicet, aut Scientia, visio illa non esset cognitione quidditativa Dei. Dices, saltem erit quidditativa respectu Omnipotentie. Respondetur, forte quidditativam tantum inchoatè, & secundum quid; per cognitionem namque quidditativam, intelligent omnes illam quæ est de re aliquā completā & integrā, ita ut ex vi illius dicere quis possit, *Est hec vel illa res, Petrus, Paulus &c.* ac proinde cognosci per illam debet ultima rei differentia. Quod si quis infest, per actum illum cognosci ultimam differentiam Omnipotentie, prout ab aliis Attributis distinguuntur.

tur, & propterea contendat esse quidditativum, litigat de nomine: quidditativa siquidem cognitio, ut dixi, solum est de re aliqua simpliciter dicta, seu de aliquo individuo.

Queres tertio, an visio beatifica sit intuitiva? VI. Respondetur, respectu Dei esse intuitivam. Ratio est, nam visio intuitiva, ut in libris de Anima, loco proximè citato dixi, est qua & in objectum pro aliquā temporis differentia existens fertur, & immediate in illud tendit, quorum utrumque in visione beatifica respectu objecti sui primarii perfectissimè reperitur.

Queres quartò: sitne visio beatifica Scientia VII. speculativa, an practica? Aliqui practicam eam Vtrum visio statuunt cum Scoto; alii speculativam. Dicendum beatifica. tamen, respectu objecti primarii, nimirum Dei, ^{practica sit,} esse pure speculativam, cum non sit de objecto operabilis, seu produtibili a cognoscente, in quo conceptus & essentia scientia practicæ sita est, ut Disp. decimā Logicæ ostendi. Respectu tamen objecti secundarii, prout nimirum res alias creatas in Deo cognoscit, potestque ad earum effectiōnē dirigere, varios scilicet actus virtutum, & hujusmodi, est practica.

Neque hoc est contra S. Thomam i. 2. q. 3. a. 5. VIII. s. Thomas visionem dicit esse tantam speculativam. folium namque ait, Visionem beatificam esse tantum speculativam prout spectat ad beatitudinem essentialiē: nec enim ab beatitudinem essentialiē propriè pertinet, nisi prout terminatur ad Deum, seu objectum increatum, quod solum beat. Dices, visio beatifica repræsentat Deum ut diligibilem, ergo etiam respectu objecti primarii est practica. Respondeatur, negando consequentiam: propter hoc enim ad summum est practica respectu amoris seu dilectionis Dei, ad cuius effectiōnē dirigere potest, non respectu Dei ipsius, qui omnino non est factibilis; respectu cuius proinde nulla dari potest scientia practica.

Queres quintò: Utrum visio beatifica sit apprehensiva, an judicativa? Respondeo: Eſſe perfectissimè judicativam; per eam namque cognoscit Beatus, Deum esse, esse Omnipotentem, Omnisimum, &c. judicium autem solum est, per quod reddimur scientes; per apprehensionem quippe non magis asserimus rem esse, quam non esse, sed indifferentes sumus ad utramque partem contradictionis. Est etiam actus simplex, & incomplexus, ex nullis partibus compositus, nec ex praeviis apprehensionibus, ut in nostris judiciis contingit, progenitus.

Queres sexto, An visio beatifica possit esse discursiva? Quæſio est, utrum Beati elicere conclusiones aliquas possint, visioni beatifica, tanquam alteri premissæ, innitentes. Hanc questionem super Disputatione primā, sect. 15. n. 2. proposui, ex qua de & fuis discussi, ubi contra P. Vasquez ostendi hoc fieri sine incommmodo posse, nec quidquam obstare quo minus, sicut hic in viā actibus fideis, ita in patria beati visione beatā ad varias conclusiones inferendas uti queant. Utrum autem visio beatifica sit incorruptibilis, dicitur in Materia de Beatitudine.